

[Mose Hansen.]

gennem flere år har optaget sindene stærkt, og når vi nu ser på den betænkning, som udvalget har afgivet, viser det sig tydeligt, at der er store vanskeligheder med at finde en løsning, som kan tilfredsstillende alle. Flere synspunkter og forslag har været draget frem til undersøgelse for at opnå en forenkling ved opgørelse af boligværdien, samtidig med at der tilsigtes opnået en ligestilling mellem skatteydere, der bor i egen ejendom, og skatteydere, der bor til leje eller udlejer deres ejendom.

Det er prisværdigt, når lovgivningen tilstræber at gennemføre en forenkling af skattelovene, men en forenkling bør være retfærdig og så vidt muligt stille de forskellige kategorier af skatteydere lige i skattemæssig henseende. Det spørgsmål, der må stilles, når regeringen ønsker lovforslaget vedtaget i den foreslåede form, er, om lovforslaget opfylder de to betingelser — altså ligestilling og forenkling.

Ved første behandling af regeringsforslaget til denne ændring af ligningsloven gjorde jeg det klart, at mit parti ikke kunne tiltræde den foreslåede lovgivning, da lovforslaget ikke ligestiller husejerne i gamle og nye ejendomme, og mange andre urimeligheder har allerede været draget frem af de foregående ærede ordførere.

Et standardiseret fradrag for vedligeholdelse m. m. på $1\frac{1}{2}$ pct. af den sidste ejendomsvurdering før udgangen af indkomståret med maksimum på 1.500 kr. pr. lejlighed, når der ses bort fra renter og skatter, indeholder efter mit partis mening så mange urimeligheder og foranlediger så store skattemæssige forskelsbehandlinger af de skatteydere, der kommer ind under lovens bestemmelser, at vi ikke kan give lovforslaget vor tilslutning. Lovforslagets bestemmelser om et fast vedligeholdelsesfradrag på $1\frac{1}{2}$ pct. af ejendomsvurderingen ved den seneste vurdering før indkomstårets udgang betyder vel også, at boligværdien i fremtiden skal beregnes i forhold til den seneste vurdering og ikke som i øjeblikket til vurderingen 1956 og 1960. Jeg bør måske tilføje, at jeg er ganske klar over, at det er ligningsrådet, som fastsætter grundlaget for procenterne.

Selv om ændringen således kun bliver til, at lovens vedligeholdelsesfradrag bereg-

nes af den sidste ejendomsvurdering, vil ændringen betyde en ganske betragtelig ulighed i boligværdien for mange skatteydere og dermed i de skattepligtige indkomster for husejere.

For at fremme opsparringen i egen ejendom, men også af hensyn til en fornuftig og sundhedsskabende familierpolitik, er det nødvendigt at fremme ønsket om bolig i egen ejendom. For at fremme disse formål er det nødvendigt, at der findes en retfærdig beskatning af boligværdien i egen ejendom. De her nævnte hensyn, altså familierpolitiken og opsparring i egen ejendom, må altså indgå i overvejelserne, når der lovgives om boligværdi i egen ejendom, samtidig med at der tilstræbes en skattemæssig ligestilling mellem ejer og lejer.

Spørgsmålet om beskatning af boligværdien har været underkastet en grundig undersøgelse gennem årene, uden at der er opnået ændringer, som har kunnet tilfredsstille i hvert fald et stort flertal. Den sidste undersøgelse er omtalt i den afgivne kommissionsbetænkning af december 1961. Denne betænkning giver ikke noget klart billede af, hvad lovgivningen bør tilstræbe på dette beskatningsområde.

Efter første behandling i det høje ting af regeringens lovforslag blev der nedsat et 17 mands udvalg, der bestod af højt kvalificerede medlemmer af det høje ting med indsigt i skattemæssige problemer. Udvalget har nu arbejdet i 5 måneder og forelægger derefter for folketinget en betænkning, som indeholder to ændringsforslag, stillet af venstre og socialistisk folkeparti. Disse ændringsforslag afviger helt fra regeringens forslag. Derudover har finansministeren med tilslutning af udvalgets flertal, socialdemokratiets og det radikale venstres medlemmer af udvalget, foreslået mindre ændringer i regeringens oprindelige forslag. Endelig ønsker det konservative folkepartis medlemmer at bevare den nugældende ordning. Det vil altså sige, at udvalgsarbejdet ikke har skabt større klarhed på området. Skatteudvalget består som tidligere nævnt af medlemmer, der er særdeles sagkyndige på områder, der vedrører skatteudskrivning.

Det positive resultat, der for mig at se er opnået, er, at den højtærede finansminister har givet tilsagn om sammen med boligministeren at nedsætte et udvalg, som